

הלכות שבת סימן שי שיא

מהני מה שהיה אללו היתר בשבת (ב"י בשם תשובת הרשב"א): הן יחיבה שיש בה דבר המותר לשלול ומעות אינם המעות אינם עיקר מותר לשלול כמו שהיה על פי התנאים שנהבאו במחתה:

שיא דיני מת בשבת ושאר מלמול מן הצד. ובו מ' סעיפים:

א' מת שמוטל במקום שירא עליו ספני הדליקה אם יש (א) כבר או תינוק מלמול (ב) על ידיהם ואם אין לו כבר או תינוק יאם יש לו שתי מטות מלמול ע"י שיהכנו (ג) מטמה למטה רהי מלמול (ג) מן הצד יואם אין לו ולא זה מלמול מלמול גמור * וכל זה (ג) (ד) באורת רשות ימת (ה) המוטל בחמה מלמול מלמול לצל באורת רשות ע"י כבר או תינוק ואם אין לו כבר או תינוק * ולא ימלמולו כלל אפילו לחפכו למטה ידמלמול מן הצד (ד) (ו) שמה מלמול (ז) ע"ל בס"י זה ס"ז מאי תקנתיה: ב' ימת שהסרית בבית ונמצא מהבוה בין החיים והם מתבוסם והראש ר' שם

ס פסוקים כ"ז בשם הר"ם מהל דשבת מ"ז (אם מותר לכסות פירות או לכניס מפר הדקף או ליתן כלי תחת הדקף ע"ל סימן של"ח ותקצ"ט) א שבת מ"ב ב שם וכר"י נן לק"ש ג מלאה מדברי רש"י שם ומדברי רמב"ם בפס"ו וכו' והראש ר' שם ה שם וכר"י וכו' והראש רש"י וכו' ורמב"ם פ"ז

באר היטב

היתר ג"כ עליו אבל אם בשבת הונח עליו דבר איסור הואיל ובה"ט לא התקלף היו ליה מוקפה לחי שבת וקו"ל אין מוקפה לחי שבת אלא שכו"ס שהאיסור עליו אסור בעלטול ע"כ מותר להיח דברים של היתר השבוס מן האיסור ומעלטול כ"ל ע"ו:

(א) על ידיהם. פי' שמיחה אללו ומעלטול עמו ע"י מ"ש סימן ש"ח סמ"א. מה שנהגין שחן מעלטולו את המת כי אם ע"י כבר או

באר הגולה

שבת אלא כל זמן שהאיסור מונח עליו אסור בעלטול ע"כ מותר להניח עליו דבר של היתר החשוב יותר ומעלטול הכל ביחד אם אי אפשר לו לנער האיסור משם:

ובל זה באורת רשות. פי' נב"מ סק"ד בשם"כ משמע מהו וכו' קן ביאר סמ"א את דעת המחבר וכן משמע בב"יור כג"ל שמש"כ קן דעת המחבר שפוסק כהרמב"ם שלא אחר מפי כבוד הכריות רק כשהחיים מתבוסם וכו' והב"י נרש"י ס"ב ומש"כ כמ"כ אבל הרבה אחרונים הם הלכות וכו' והב"י והב"י והב"י וכן בשמ"ג בא"ח מל"ד ג"כ הכי

(א) כבר או תינוק. וה"ה (א) שאר חפץ שמוחר לטלטל והעטם שהריכו לכל זה ולא התירו לטלטלו להדיח כמו שמסיים לבסוף (ב) משום דכל מה שאפשר למעבד בזאת היתר טפי פדיף: (ג) על ידיהם. והיינו (ג) שמניח עליו או אללו ומעלטול עמו ולא מוכר כ"כ עטול המוקפה אף שגם המת הוא מוקפה חסני שמעלטול שיהיה כאחד ולא התירו ע"י ענה זו דכבר או תינוק אלא למת בלבד מפני כיוון המת אבל לא בשאר דבר מוקפה כאבן וכיו"ב וכמ"ש לקמן בס"ה: (ג) מן הצד. ואש"נ דעלטול מן הצד ג"כ שמה עלטול כשמעלטול לנורך דבר המוקפה כמ"ש ס"ח מ"מ כדליקה התירו (ד) מטעם דאדם כהול על מחו ואי לא שרית ליה אחי לכבויו. ולענין עלטול המטה אחר שסילק המת ממנה תלוי בזה אם היה חי ביה"ט לכונ"ע מותר לטלטל אח"כ המטה ללא נעשית בסים למת כיוון דלא התקלף ביה"ט אף אם מת בע"ה הרא"ש אוסר והמאור מתיר ואם היה דעתו מתהלה שיהיה מונח המת עליה כל השבת ואח"כ סלקוהו ממנה לכונ"ע נעשית המטה בסים ואסור לעלטול [ח"ס]: (ד) באורת רשות. משמע מזה (ה) לדרשות אחר אסור להוציא בכל גווני (ו) אבל הרבה אחרונים הסכימו לדחלו לרשות אחרת שלא ערכו עס זה או לכרמלית שרי להוציא חסני כיוון המת ולענין אם לנורך לזה כבר ותינוק תלוי בשתי דעות המבואר בס"ב: (ז) ויש מאחרונים שכתבו דגם דעת המחבר הוא כן ומה שכתב באורת רשות ר"י דמה שכתבו מילתא דפסיקא דנריך לבתחלה כבר או תינוק הוא דוקא באורת רשות אבל כשמילתא לרשות אחר [כגון שהדליקה הוא בכל החצר והוכרח להוציאו משם] או לאו מילתא דפסיקא הוא ד"ל דאדרבה דעוב להוציאו בלא כבר ותינוק כדי למעט באיסור הולאה וכמבואר בס"ב: (ה) המוטל בחמה. מיירי שעדיין לא התרית אלא שחושש פן יסריחו ולכך החמיר המחבר לדוקא באורת רשות מותר להוציא ואילו לפעמיה כריש ס"ב (ה) אבל לדעת רמ"א בהג"ה שם דהכיחא דעת רש"י וסור גס נמועל בחמה שהוא קרוב לסריחו נמי שרי להוציא לרשות אחר וכן פסק הב"ח להקל: (ו) שמה עלטול. ומעטס זה אסור לדחוף ע"י קנה

היתר ג"כ עליו אבל אם בשבת הונח עליו דבר איסור הואיל ובה"ט לא התקלף היו ליה מוקפה לחי שבת וקו"ל אין מוקפה לחי שבת אלא שכו"ס שהאיסור עליו אסור בעלטול ע"כ מותר להיח דברים של היתר השבוס מן האיסור ומעלטול כ"ל ע"ו: (א) על ידיהם. פי' שמיחה אללו ומעלטול עמו ע"י מ"ש סימן ש"ח סמ"א. מה שנהגין שחן מעלטולו את המת כי אם ע"י כבר או

שער הציון

(א) כל הסיקוס: (ב) ב"י: (ג) אחרונים: (ד) גמרא: (ה) (ו) פי' כה"ל: (ז) סנהת כלטס וכ"כ במאמר מרדכי: (ח) כג"ל ותי"ש וכ"כ במאמר